

THE WAY + ЈЕДИНИ ПУТ

MARCH 2016 BULLETIN

ST. SAVA

SERBIAN ORTHODOX CHURCH

P.O. Box 2366

14916 239TH PLACE SE

ISSAQUAH, WA 98027

REV. PREDRAG VOJOVIC

MOBILE PHONE: 224/388-2605

+++++

ПРЕДСТОЈЕЋА ПОСЕТА ВЛАДИКЕ МАКСИМА СИЈЕТЛУ

Forthcoming visit of His Grace Bishop Dr. Maxim

ПОЗИВАМО ВАС СВЕ ДА У СУБОТУ 12 МАРТА У 17:45 , КАО И У НЕДЕЉУ, 13. МАРТА У 09:45, ДОЧЕКАМО НАШЕГ ОЦА И ВЛАДИКУ МАКСИМА ИСПРЕД НАШЕ ЦРКВЕ.

ПОСЛЕ ВЕЧЕРЊЕ СЛУЖБЕ У СУБОТУ УСЛЕДИЋЕ ВЕЧЕРА И ПРОГРАМ У ТОКУ КОЈЕГ ЂЕМО ИМАТИ ПРИЛИКУ ДА РАЗГОВАРАМО СА НАШИМ ВЛАДИКОМ И ДА ЧУЈЕМО ЊЕГОВО МИШЉЕЊЕ НА РАЗНЕ ТЕМЕ И ПО ПИТАЊУ МНОГИХ ПРОБЛЕМА СА КОЈИМА СЕ ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА СУОЧАВА.

LET US ALL GREET OUR FATHER AND BISHOP MAXIM IN FRONT OF OUR CHURCH AT 05:45 PM ON SATURDAY MARCH 12TH AND AT 09:45 AM ON SUNDAY, MARCH 13th.

AFTER THE DIVINE ARCHIERARCHICAL LITURGY, DURING THE LUNCH, AS WELL AS ON SATURDAY AFTER THE VESPER SERVICE, WE WILL HAVE AN OPPORTUNITY TO TALK TO OUR BISHOP AND TO HEAR HIS PERSPECTIVE ON CERTAIN TOPICS AND CONTEMPORARY CHALLENGES ORTHODOXY IS FACING TODAY.

His Grace Bishop Maxim (Vasiljevic) of Hum was elected for the Western Diocese at the regular assembly of the Hierarchs of the Serbian Orthodox Church in 2006. Bishop Maxim is docent of Divinity School at the Theological Faculty of the University of Belgrade, and was teaching Christian Anthropology and Sociology at the Theological Faculty of the University of East Sarajevo and Patrology at the St. Sava School of Theology in Libertyville, Illinois.

Bishop Maxim graduated at the Theological Faculty of the Serbian Orthodox Church in 1993. In 1998 he completed his Masters of Theology at the University of Athens in 1996, and then three years later, in 1999, at the same university, he defended his doctorate in the field of Dogmatics and Patristics. He worked for one year on his post-doctorate in

Paris and the Sorbonne in 2003-04, in the field of Byzantine History and Theology. During this time, he also delved in the theory and practical application of painting, under the guidance of A. Pinkas at the French Academy of Fine Arts in Paris. He speaks Greek, French, Russian and English.

“See that ye all follow the bishop, even as Jesus Christ does the Father, and the presbytery as ye would the apostles; and reverence the deacons, as being the institution of God. Let no man do anything connected with the Church without the bishop. [...] Wherever the bishop shall appear, **there let the multitude [of the people] also be;** even as, wherever Jesus Christ is, there is the Universal Church. [...] Whatsoever [the bishop] shall approve of, that is also pleasing to God, so that everything that is done may be secure and valid.” (St. Ignatius: Letter to the Smyrnaeans; Ch 8).

SCHEDULE OF HIS GRACE'S VISIT- РАСПОРЕД ПОСЕТЕ ВЛАДИКЕ МАКСИМА

SATURDAY MARCH 12th:

- **10:00 am - DIVINE ARCHIERARCHICAL LITURGY AT THE “POKROV CHURCH” Address: 833 S Thistle St, Seattle, WA 98108**
- **06:00 pm – VESPER SERVICE AT SAINT SAVA CHURCH, PROGRAM, DINNER, LECTURE**

SUNDAY MARCH 13th:

- **09:45 am - DIVINE ARCHIERARCHICAL LITURGY AT SAINT SAVA CHURCH, LUNCH, PROGRAM. FELLOWSHIP**

Задушнице – молитвено сећање на покојне сроднике (субота 05. март у 17:00)

Задушнице су дан посвећен молитвама за покој душа наших преминулих сродника. У Цркви се увијек молимо како за живе тако и за оне који су се упокојили, који су у Богу живи, јер Господ Исус Христос је Бог живих, сви су у Њему живи и они који су у овом свијету и они који су већ у наручју Божијем.

У току године више пута свенародно обављамо задушнице, а сваке суботе, поред осталих служби, служи се и служба за упокојене. Али није само субота дан посвећен молитвама за покојне, јер се у Цркви увијек молимо како за живе, тако и за упокојене. То је потпуно у сагласности са нашом вјером и са Јеванђељем, јер Господ наш Исус Христос је разапет на

Велики петак, а на Велику суботу је почивао у гробу, и та субота је основа сваке суботе. У дан недјељни Господ је васкрсао и однио побједу над смрћу, даровавши свима нама нови живот, нову заједницу, ново заједништво са Богом и једних са другима. Православни хришћани, ако су у прилици, сваке суботе треба да дођу у цркву, запале свијећу и у молитвама се сјете својих покојних сродника.

Веома је важно да се заједно помолимо Богу за све, да освештамо жито у спомен на оне који су преминули у благочестивој вјери православној. Важно је за оне који су отишли од нас. Њима су потребне наше молитве, а такође, њихове молитве су потребне нама. Треба да знамо да се и они моле пред лицем Божијим. Они су добили слободу да се моле Господу, а ми се надамо да ће за све оне који су крштени, који су са вјером живјели, који су живјели у страху Божијем, Господ наћи мјеста у

Царству небеском. Њих неће бити мали број, већ много више од оних 365 имена које читамо за сваки дан у календару, али нам све то још није откривено.

Гледано из божанске перспективе, они који су у наручју Божијем имају прави живот, а то су светитељи Божији, и према њима ми смо у смрти, а они су у животу. Од оних који су отишли из овог свијета у нови свијет ми не знамо колико их је светих, јер је Господ само поједине пројавио као светитеље још овдје у историји, али, у Царству небеском ће бити много више оних који ће се показати као свети, праведни и који су задобили живот вјечни, задобили близину Божију.

Митровданске задушнице послје ових прољећних, задушница пред Васкршњи пост, имају највећи значај. Код нас се и на Видовдан врше посебни помени за наше претке, као и на михољске задушнице, и то је нешто што постоји само код српског народа. Митровданске и прољећне задушнице су свеопште, а не треба, свакако, да заборавимо ни оне које се у свим црквама врше у суботу уочи Тројичиндана. То је устројство које важи за све Цркве Православне, али знамо, да свака помјесна Црква има и нешто своје што није обавезујуће за остале Цркве, него чини једно богатство у тим различитостима. То су разлике које доприносе јединству, а не раздвајају, него нам је драго кад код других - наше браће православних хришћана са којима смо у јединству вјере, љубави и евхаристијског заједништва - видимо нешто посебно, као што многе задивљује наша крсна слава.

Praying for our Departed Loved Ones (Memorial service, Saturday, March 5th , 05:00 pm)

At no matter what age of life we die, we always see death as a distortion of our existence. Death portrays a horrible tragedy because it is the fruit of evil in the world. We were not created to die. When Almighty God created the first man and woman in his own image and likeness, he meant for all humanity to live for eternity with Him. Since God has no end, He desired for His beloved creation to dwell in His infinite love forever. This is why, deep within each of us, we all sense an innate desire for life!

From this perspective, death is fearful, and something we despise. And yet, although we can see death as the greatest evil, St. Paul counsels us “not to mourn as those who do not have hope.” He advises us to never despair over the dead, because “if we believe that Jesus died and rose again, even so God will bring with Him those who sleep in Jesus.” (1 Thess 4:14)

Here is the essence of our Christian faith and the Good News we proclaim week after week. “Christ is Risen from the dead, **trampling down death by His own death**, and granting life to those in the tombs!”

At this time, I would like to address the topic of death because I want to relate it to the Memorial Services we are going to have on this coming Saturday. We all have loved ones who have passed away, and as a Church we never forget them. At each Divine Liturgy, I remember all the faithful who have died and passed on. On their anniversaries, like the 40 day memorial, we remember the departed, and pray for them.

Why? What is the purpose of our memorial service and why do we pray for the dead? To answer this question, we first need to understand clearly

how we, as Orthodox Christians, view death itself. Although death is the culmination of evil in our world, for Christians our faith in Jesus Christ transforms death. For one who is united to our Lord here on earth, death is no longer a fearful and tragic conclusion of one’s life. It is but an entranceway into a new beginning!

As Christians, we can face death with hope, knowing that our loving, all merciful and compassionate Lord awaits us! Divine love is greater than death. St. Paul even dares to say, “Death has been swallowed up in victory!” The victory of divine love.

Well, this same love is central to understanding the role of the Memorial Service in the Orthodox Church. **We remember and pray for the dead because of God’s divine love for us, and our sacred love for one another.** As the famous French writer and Catholic reformer Leon Bloy once wrote, “To say to a person ‘I love you’ is tantamount to saying ‘you shall never die.’”

We express our love to our departed ones through our prayers to reaffirm that those who have died are not dead to us, nor to God. Our love for one another continues even after death. Metropolitan Anthony Bloom so beautifully explains, “A person bereaved must learn never to speak of the love relationship that existed before in the past tense. One should never say ‘We loved one another.’ We should always say ‘We love each other.’ If we allow our love to become a thing of the past, we have to recognize that we do not believe in the continuing life of the person that died.”

St. Paul teaches, “Love never ends.” The Church understands well this precept, and therefore, continues to pray for the dead always. Since love never ends, our prayers never end; our communion with the departed never end; our union with them through Christ never ends.

Our prayers for the dead reveal in a most beautiful way our understanding of the Church as the Body of Christ both here on earth and in heaven. We are one Church, which includes those struggling here on earth, together with those who now live in fuller union with God in paradise. Just as we pray for one another here on earth, we also pray for those who have departed.

So we hold Memorial Services and pray for the dead because we love!

Now, I know some people will say, “OK, I understand we pray for the dead because our love for them never ends, but do our prayers actually help those who have died?” Sincere prayer unites us to God, and when we pray for others, we believe our prayers can help others in their own union towards their Creator.

Fr. Thomas Fitzgerald, a professor at Holy Cross Theological School, writes, “Death alters but does not destroy the bond of love and faith which exists among all the members of the Church. Orthodoxy believes that through our prayers, ***those "who have fallen asleep in the faith and the hope of the Resurrection" continue to have opportunity to grow closer to God.*** Therefore, the Church prays constantly for her members who have died in Christ. We place our trust in the love of God and the power of mutual love and forgiveness. We pray that God will forgive the sins of the faithful departed, and that He will receive them into the company of Saints in the heavenly Kingdom.”

Of course, some who have died have not lived a righteous life of faith and love in Christ Jesus. Even for such as these, we still pray with hope. We know that God’s unfathomable mercy and love is immeasurably greater than any sin or shortcoming of a person, no matter how evil. ***Therefore, by turning to this ocean of love in prayer, we believe as Orthodox Christians that our prayers in some way, and this way may be a part of the mystery of God, our prayers bring in some way comfort and benefit to the person we pray for!***

Love compels us to pray for one another, with hope and with faith. And death can never stop this!

As a symbol of this hope we have for the dead, it is traditional for the family to bring a bowl of boiled wheat to the Church for the Memorial Service. This wheat, known as kollyva in Greek, reminds us of the words of our Lord Jesus Christ spoke, “Unless the grain of wheat falls into the earth and dies, it remains alone; but if it dies, it produces much fruit.” (Jn 12:24)

Death is not the end, and our Memorial Service concretely proclaims this fact!

Хришћански пост

Живот сваког православног хришћанина треба да буде подвижнички. Без нашег духовног и телесног труда, потпомогнутог Божјом благодаћу, немогуће се ослободити силе греха и сјединити са Господом. Зато пост у православној духовности заузима веома важно место и без њега нема напретка ни у једној хришћанској врлини. У давној прошлости, појам поста обухватао је потпуно уздржавање од било какве хране, да би касније попримио смисао уздржавања од једне врсте хране која се назива „мрсном“, тј. оном која у себи садржи масноће животињског порекла, али, у одређеним периодима и од хране која је спремана на биљним масноћама. Тако у чисто посну храну спадају: хлеб, поврће, воће и разни други плодови. Посебну врсту поста представља „сухоједење“, које подразумева употребу само некуване, дакле суве посне хране.

На пост наилазимо у многим религијама, мада он једино у православном хришћанском предању добија свој пуни духовни смисао и не односи се само на телесно уздржање већ подразумева и труд душе у врлинама. Пост је постојао и у старозаветној Цркви и њиме се изражавало обраћење човека Богу, његова скрушеност и покајање. Постом се човек смирава пред својим Творцем. Телесни труд поста духовно припрема душу да молитвом затражи помоћ од Бога. Божја заповест о посту дата је још праоцу Адаму у рају. Тек када је прекршио заповест поста, Адам је пао у сластољубље и гордост. Стога је заповест о посту саставни део Закона који је Господ преко пророка Мојсија предао јеврејском народу. Постило се у свакој невољи и тузи, при ратној опасности и страдању, увек када је требало измолити Божју милост. Још нас древни пророци уче да је Богу угодан само онај телесни пост који је праћен уздржавањем од сваког злог дела, речи и мисли. Много је примера богоугодног поста и у Новом Завету. Сам Господ Исус Христос пости 40 дана и ноћи пре почетка своје проповеди о доласку Царства Небескога. Господ нас учи да постимо тајно, без лицемерја, за разлику од фарисеја који су својим јавним постом желели да стекну људску славу.

Смисао поста

Основни циљ поста јесте очишћење душе и тела од телесних и душевних страсти, као и прослављење Бога и његових светих. Прави пост, дакле, има две стране, телесну и духовну и састоји се како у уздржању од мрсне хране тако и у уздржавању од рђавих мисли, жеља и дела, умножавању молитава, добротинастава и вршењу свих еванђелских врлина. Стога свети Василије опомиње: „Корист од поста не ограничавај само на уздржавање од јела, зато што је истински пост удаљавање од злих дела.“ Пост обуздава сластољубље и стомакоугађање. Међутим, он истовремено ослобађа човека од тираније душевних страсти и рђавих помисли. Њиме се чисти човеков ум и узводи ка небесима. Немогућа је чиста и сабрана молитва и стицање било које хришћанске врлине

без душевног и телесног поста. Ипак, најважнији циљ поста јесте да уз његову помоћ стекнемо заједницу са живим Богом. Без душевне чистоте која се између осталог постиже и редовним постом не можемо да се приближимо Богу и задобијемо чисту молитву, те тако постанемо заједничари Божје благодати.

Ево како нас св. Јован Златоусти учи шта је истински пост: „Кажеш да постиш. Увери ме у то својим делима. А која су то дела? Ако видиш сиромаша, удели му милостињу. Ако се нађеш са непријатељем својим, измири се са њим. Видиш ли на улици неко лепо лице, одврати свој поглед од њега. Дакле, не само да постиш стомаком, већ и очима и слухом, и рукама и ногама и свим удовима тела. Руке нека посте уздржавајући се од сваке грамзивости и крађе. Ноге нека посте тако што нећи ходити путевима греха. Очи нека посте тако што страсно неће посматрати лепа лица нити у зависти гледати на добра других људи. Кажеш да не једеш месо. Али, чувај се да не гуташ похотљиво очима оно што видиш око себе. Пости и слухом својим не слушајући оговарања и сплетке. Устима и језиком својим пости и уздржавај се од ружних речи и шала. Каква нам је корист ако не једемо месо и рибу, а уједамо и прождиремо своје ближње.“

Свети Фотије патријарх цариградски каже: „Пост благопријатан Богу је онај који подразумева поред уздржања од хране и удаљење од сваког греха, мржње, зависти, оговарања, неумесних шала, празнословља и других зала. Оној који пости само телесно не трудећи се у врлини личи на човека који је саградио лепу кућу, али у њој живи са змијама и скорпијама.“

Пост је нераскидиво повезан са милостињом и зато нас стари хришћански писци уче да вишак новца који уштдимо на умереној исхрани у преиоду поста можемо да уделимо као милостињу сиромашним и болесним те тако ускративши сувишно телу дарујемо потребно души.

У време поста потребно је да више хранимо своју душу молитвом и речју Божјом него ли своје тело храном и телесним уживањима. Господ нас учи у Еванђељу да се зли духови изгоне једино постом и молитвом. Зато и Црква у време постова подстиче своје вернике на усрднију молитву како у храмовима, тако и у личним молитвама код куће. Није довољно постити само делима и речју, већ и мислима. Каква нам је корист од нечистих дела када о њима страсно маштамо и наслађујемо се. Молитва уз телесни пост најјаче је оружје за борбу против страсних помисли и маштарија. У време поста верници би требали да избегавају свако славље и забаву, а супружници и телесно општење. У посту се не обављају венчања, а добро је у том периоду максимално смањити и гледање телевизара и радија и то време искористити у читању Светог Писма и других верских књига.

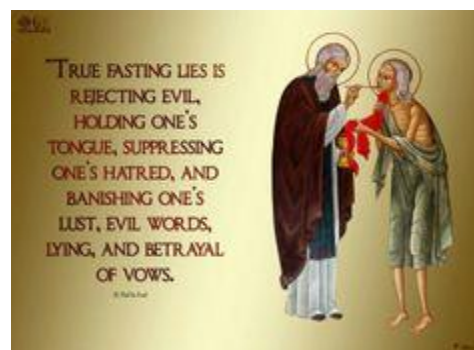
SUNDAY OF FORGIVENESS – BEGINNING OF THE GREAT LENT

Before a soldier enters the field of battle, he is given final instructions by his commanding officer. As we are drawing near to the doors of the Great Lent, ready to wage spiritual warfare, the Church gives us our last minute orders.

Our Lord, in the Gospel that is always read on the Sunday of Forgiveness, provides us with three general regulations for the Lenten season.

The Last Sunday before the beginning of the Great Lent is called the Forgiveness Sunday. This name primarily comes from the Rite of Forgiveness that is practiced at the Vespers service in the evening of this Sunday. At the end of the Vespers, all that are present ask their mutual forgiveness of each other. The one person asks, “forgive me a sinner” and the other replies “God forgives, forgive me a sinner.” This mutual asking of forgiveness reminds us that all forgiveness is God given. It also reminds us to be humble by admitting to each other that we have fallen short of God’s law and have failed each other. It does not matter whether we have actually failed that person directly when asking for forgiveness, because when we fail to keep God’s law, we affect each other. This is why we need to ask forgiveness of all people on this day. This Rite of Forgiveness puts us in the proper mindset for starting the Great Lent.

Christ says that we must, first of all, forgive others their sins against us. God will not forgive us our sins unless we forgive those who have wronged us in any way. We cannot have forgiveness, therefore, unless we first forgive. When we say OUR FATHER we ask God to forgive us in the measure we forgive others. And, of course, it follows that if we do not forgive others, we pray God not to forgive us. Have you thought about it this way?

2. Then our Lord speaks of fasting. Fasting is as old as the human race. It was the failure of our first parents in Paradise to keep the commandment of fasting and abstaining that led to men’s fall. What does it mean to fast? For many it simply involves the changing of one type of food for another. But our Church tells us, dear brothers and sisters, that fasting has far more meaning than just a diet. It is very important to know why we fast. There is a duality in each one of us for we have in our being flesh and spirit. These are two forces in us, each pulling its own way. Often these forces are in disagreement, and may be in a state of war. We fast and abstain in order to subdue the flesh to the spirit, that our best self might be expressed. Thus, fasting is not a goal but rather a means to the goal. It is good only when it makes us finer Christians, when it increases our love of God and neighbor. Our fasting must be of the spirit as well as the body. St. Basil the Great asks: “What good is your fast, if you don’t eat meat but tear your neighbor apart in hatred?” The fathers of the Church tell us that our whole being ought to be involved in the matter of fasting and abstaining. For instance they say: Let your mind abstain from evil thoughts, let your memory fast from evil remembrances, let your tongue abstain from lies, gossip, and every evil word. Let your ears abstain from listening to gossip, let your feet fast from carrying you on errands of sin. Such should be the true fast of the true Christian.

REGULATIONS ON FASTING		
WEEKS OR DAYS	THE HOLY CANONS SPECIFY THE FOLLOWING	
FROM: Sundown on Cheese Fare Sunday to Pascha	ABSTINENCE OF: Meat/Meat Products Dairy Products Fish/Shell Fish Olive Oil Wine	NO ABSTINENCE OF: Fruit Vegetables Vegetable Products
SATURDAY* & SUNDAYS Throughout the Great Fast *(All but Great Saturday on which a strict fast is kept)	ABSTINENCE OF: Meat/Meat Products Dairy Products Fish	NO ABSTINENCE OF: Shellfish Fruit Vegetables Vegetable Products Olive Oil Wine
Feast of the Annunciation (March 25th) and Palm Sunday	ABSTINENCE OF: Meat/Meat Products Dairy Products	NO ABSTINENCE OF: Shellfish & Fish Fruit Vegetables Vegetable Products Olive Oil Wine

Jesus has a special warning about fasting. He says we must be careful not to fast like the hypocrites of His time, who used to appear sad and disfigured in public for they wanted people to see their fasting and praise them for it.

3. The third lesson that the Gospel points to today is that we are to store up treasures for ourselves in heaven and not on earth. In other words we are not only to have a bank account in the building down town, but we are to have a bank account in the book uptown, in heaven. It is clear from the Scriptures that there are three chief ways of storing up treasure in the other life so that when we die it will be there waiting for us. Have you ever truly asked yourself a question where your treasure is?

Jesus spoke of prayer, fasting and almsgiving as the money of eternity.

Almsgiving means charity – the help we give to others and to worthwhile causes. Usually it is money, but it can mean the giving of food, clothing offered to the needy, or work done for others and for the Church, or prayer, nice gesture, comforting word, compassion...

Dear brothers and sisters, do you remember the signs that sometimes still appear at railroad crossings? In huge letters they read, "STOP< LOOK< LISTEN! Today the Church flashes this sort of a sign before our eyes.

STOP the mad rush of modern living. Find time to pray, to come to church, to think of eternity, to take part in the life and work of the Church, to love God and neighbor.

LOOK about yourself carefully. Look at the empty places of those who have gone into eternity, look at those who need help, and offer your aid, look at Christ who died for you on the Cross and look at yourself...but inside, as God sees you, not the outside masks that we put upon ourselves.

Listen to the voice of God as He speaks to you...in church where His word is read, and at home while you pray. Listen to the voice of your conscience. Listen to those who love you and want the best for you.

Do these things and you will be making deposits in the treasure of heaven, as the Lord commanded we do today.

At the beginning of this blessed journey we are about to embark upon, I beseech your forgiveness for the multitude of my personal shortcomings and trespasses.

God bless you all!

Fr. Predrag Bojovic

+++++

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ, НАЛАЗИМО СЕ У СЕЗОНИ КАДА СЕ, ПО ВЕКОВНОЈ ТРАДИЦИЈИ, СВЕТИ ВОДИЦА И ОСВЕШТАВАЈУ ДОМОВИ. МОЛИМ ВАС ДА МИ СЕ ЈАВИТЕ, НА ДОЛЕ НАВЕДЕНЕ КОНТАКТ АДРЕСЕ, ДА БИСМО ПЛАНИРАЛИ ОВАЈ СВЕЧАНИ И ЈАКО ЗНАЧАЈНИ ЧИН И ОБРЕД ЗА БЛАГОСТАЊЕ ВАШЕГ ДОМА.

Blessing of Homes with Holy Water

To schedule a blessing of your home with the holy water, please contact Fr. Predrag directly at p_bojovic@hotmail.com or cell phone 224-388-2605. Thank you!

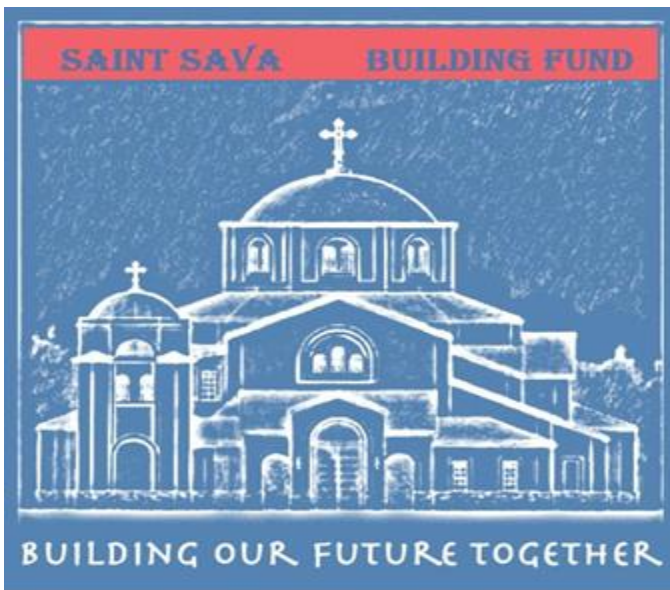
Dear friends, sons and daughters of our Holy Mother Church

Our parish's **Building and Planning Committee** has prepared a questionnaire in desire to hear your valuable opinions regarding the creation and realization of the vision of the future of our Parochial-Liturgical Community.

Your opinions are of great importance and will enable the Parochial Assembly to arrive at the best possible decisions about this very important question.

Please visit the following page to participate in the questionnaire:

English Version: <https://www.surveymonkey.com/r/newchurchen>

Драги пријатељи, синови и кћери наше Свете Мајке Цркве,

Парохијски Одбор за планирање и изградњу је припремио анкету у жељи да чује ваша цењена мишљења о креирању и реализацији визије о будућности наше Парохијско-Литургијске Заједнице.

Ваша мишљења су од великог значаја и послужиће Парохијској Скупштини у доношењу најбоље могуће одлуке по овом јако значајном питању.

За учешће у анкети посетите следећу интернет страницу:

<https://www.surveymonkey.com/r/newchurchsr>

STEWARDSHIP *Ministry*

“A *Rich* MAN IS NOT
ONE WHO HAS MUCH...

...BUT ONE
WHO *Gives* MUCH

FOR WHAT HE GIVES AWAY
REMAINS HIS *Forever.*”

- ST. JOHN CHRYSOSTOM

Stewardship

Orthodox Christian Stewardship is a way of life, which acknowledges accountability, reverence, and responsibility before God. A primary goal of Stewardship is to promote spiritual growth and strengthen faith. Becoming a Steward begins when we believe in God, to whom we give our love, loyalty and trust and act on those beliefs. As Stewards, we affirm that every aspect of our lives comes as a gift from Him. Stewardship calls on the faithful to cheerfully offer back to God a portion of the gifts with which they have been blessed.

An Orthodox Christian Steward is an active participant in the life of the Church. The parish encourages all who accept the Orthodox Faith to become practicing Stewards. Each year the Steward is expected to carefully review his or her personal circumstances and make a commitment of time, talent, and treasure to support the Parish and her Ministries..

Stewardship is devotion and service to God and His Church as persons, as families, as a Parish, as a National

Church, and as the Church Universal. Stewardship is our active commitment to use ALL our time, talent and treasure for the benefit of humankind in grateful acknowledgement of Christ's redeeming love.

Please fill out the **2016 Stewardship Pledge Form** we have sent you and please consider ways that you and your family could help our community grow by becoming active stewards of our parish.

Драга браћо и сестре,

Премда су српском народу у отаџбини непознати организовани годишњи програми добротинства, и те како нам није страно задужбинарство и осећај одговорности у стварању наслеђа за нашу децу и долазећа поколења. И сами смо уживаоци таквог размишљања и такве одговорности наших предака, који су нам у наслеђе оставили прегршт бисера архитектуре у виду манастира, цркава, болница и школа.

И наша парохија покушава да на овим просторима створи нешто чиме ће се наша деца поносити и где ће се окупљати. **ПОТРЕБНА НАМ ЈЕ ВАША ПОМОЋ** у реализацији ове визије а, слободан сам рећи, потребно је и нама самима, да постанемо и останемо део нечега што ће надживети просечни људски век и по чему нас се благодарно потомство може сећати.

Молим Вас да испуните **Заветне Донаторске Картице** које смо вам доставили и да нам их вратите да би знали да подржавате наше напоре и стремљења. **Поред новчаних прилога постоје различити начини на које нам ви и ваше породице можете помоћи, стога нам сама сума на картицама није толико битна колико сигурност да сте са нама, са нашом Мајком Црквом, која нас води у Живот Вечни.**

ФРАГМЕНТИ ИЗ ЖИВОТА НАШЕ ПАРОХИЈЕ – FRAGMENTS FROM THE LIFE OF OUR PARISH

Serbian Language Classes now available at our church!
Please let us know if you would like to enroll your child!

ЗАПОЧИЊЕМО ШКОЛУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА ПРИ НАШОЈ ЦРКВИ.
УПИШИТЕ ВАШЕ ДЕТЕ!

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
ISSAQUAH, WA 98027

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
SEATTLE, WA
PERMIT NO. 1703

RETURN SERVICE REQUESTED

MARCH 2016
MONTHLY BULLETIN

“For where two or three have gathered together in my name, I am there in their midst.” Matthew 18:20

*“Где су два или три сабрана у моје име
Тамо сам и ја међу њима.” Матеј 18:20*

www.StSavaChurch-NW.org